

515 - وَعَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُنِي وَإِنِّي لَاخِرٌ فِيمَا بَيْنَ مِنْبِرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى حُجْرَةِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا مَغْشِيًّا عَلَيَّ، فَيَحِيِّيُ الْجَاهِيَّ فَيَضَعُ رِجْلَهُ عَلَى عُنْقِيِّ، وَيَرَى أَنِّي مَجْنُونٌ، وَمَا يُبَيِّنُ مِنْ جُنُونِي، وَمَا يُبَيِّنُ إِلَّا الْجُنُونُ. رَوَاهُ الْبُحَارِيُّ .[7324]

515. Мұхаммад ибн Сирийн розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Абу Ҳурайра розияллоҳу анху: “Эсимда, мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг минбарлари билан Оишанинг ҳужраси орасида ҳушимдан кетиб, йиқилиб тушардим. Шунда бирор келиб, оғини бўйнимга қўяр эди. Мени жинни деб ўйлашарди. Ҳолбуки, менда жиннилик йўқ эди, фақат очлик бўларди».

Илом Бухорий ривояти.

Шарҳ: Очликнинг хатари ёмон, у ҳолат инсонни йиқитади. Инсон очлик пайтида нафсига ва хис аъзоларига ҳукмронлик қила олмайди. Шунинг учун оч киши куфрликка яқиндир, деб айтилган. Ҳатто баъзилар: «Агар очлик одам бўлганида уни ўлдирадим», деб айтган.

Бу ҳадисдан саҳобаларни камбағаллик ва очликка қай даражада сабр қилишгани, шундай ҳолатда ҳам одамлардан нарса сўрашмагани билиб олинади.

Арабларнинг баъзи одатларига кўра жинни бўлиб қолган одамнинг бўйнига оёқ қўйилса, ундан жиннилик ариган.

NUBUVVAT MARVARIDLARI